

PLAVBA PRO DĚTI 2013

TAJEMSTVÍ
KRAKONOŠOVY
BrUMBÁLKY

Krkonoše, Špindlerův Mlýn,
Chata Bumbálka
15.-21. 8. 2013

Lektoři: Hana Hlaváčková, Hana Chocholáčová, Jitka Dušková, Olda Hlaváček

Děti: Dětský domov Ústí nad Labem, Dětský domov Zvíkovské Podhradí

V pořadí osmý ročník letní Plavby pro děti přivedl účastníky opět do krásného prostředí našich nejvyšších hor. Z domova v Ústí nad Labem přicestovalo deset odvážlivců s průvodcem, z domova ve Zvíkovském Podhradí také deset se dvěma průvodkyněmi. Mezi děti ve věkovém rozmezí 6-16 let se zamíchali ještě tři kluci od patronů ve věku 3-8 let, dvoutměsíční děvčátko se ke své účasti většinou nevyjadřovalo. K výpravě patřili ještě čtyři patroni, jedna opatrovatelka nejmladšího děvčátka a jedna babička. A na čas také osazenstvo nedaleké chalupy Blue Thunder – iniciátoři celé akce.

Útočištěm pro letní dobrodružství se všem stala chata Bumbálka, zasazená v Čisté Stráni nedaleko Špindlerova Mlýna. Vyznačuje se tím, že vše je v ní domácí a příjemné – majitelé, kuchyně, kuchaři. Patron Olda připravil pro děti napínavý program plný příprav na brzy začínající školu, ve kterém se překvapivě střídají přírodní vědy s literární naukou a studiem zákoutí české gramatiky. Jenže... jenže když mu hned v úvodu z knihy vypadl podivný list, vše dostalo zcela nečekaný obrat!

Čtvrtek

Ve čtvrtečním odpolední a podvečeru se chata Bumbálka postupně zaplnila ze všech směrů přijíždějícími účastníky – od Brna přes jihočeské Písecko až po Ústí nad Labem.

Po večeři se děti dozvěděly o učebním plánu na celý týden, když došlo k oné nečekané změně. Oldovi vypadl z knihy divný list. Olda jej chtěl zahodit, ale to děti že ne! A tak to všechno začalo, místo poklidného týdne stráveného přípravou na školu a pravidelnými ranními rozvíčkami bláznivé úkoly kvůli nějakému tajemství...

V listu totiž stálo, že kdo chce odhalit dávné tajemství, musí projít zkouškami ve čtyřech částech a přitom jako jeden. Vznikly tedy čtyři kmeny s názvy Boučci, Jasánci, Jedličky a Modřínci, každý kmen dostala svého patrona. Ke kmenům děti rozdělval kouzelný klobouk. A hned si měly za úkol vyrobit nějaké znamení příslušnosti.

Pátek

Byl nalezen další dopis, který účastníkům pátrání za tajemstvím Krakonošovy Brumbálky odkryl první úkoly. Dopolední minibrigáda na chalupě Blue Thunder šla jako po másle a dřevo dovezené Markem ověřujícím pořekadlo „Je to vožení dříví do lesa.“ zmizelo pod kůlnou „než bys řekl Švec!“ A pak se Čistá Stráž rozvoněla perníčky, dokonce zbyl i čas na borůvkový koláč. Tvořily a pekli všichni. Večer čekala pátrače první opravdu těžká zkouška – zapátrat hluboko ve svém nitru a ve větvích „Já jsem...“ odkrýt, jaká přání, radosti i bolesti se v nich skrývají. Za každou pravdičku přibyla kostka domina do dominového hada plazícího se k cíli.

Sobota

V dalším pozdravu od vládce hor byl úkol nazdobit perníčky z předchozího dne, budou se prý hodit na výměnu za cosi s nějakým pocestným. Vznikala prostá i složitě zdobená díla, se všemi výtvy se pak hledači odebraly k Polanovým a s nimi dál kolem obrovského viklanu směrem na Rovinka. Po marných pokusech přemluvit cestou pocestného se nakonec podařilo přesvědčit obsluhu tamní občerstvovny ke směně a každý kmen získal za své perníčky kladívko. Do krkonošských lesů nic moc praktického... Odpoledne ve znamení her a trhání borůvek. Doplňování chybějících částí přísloví ukázalo, že v jiných disciplínách zcela nevýrazní výrazně pomáhaly svým kmenům k získávání pomyslných bodů. Ve skutečnosti žádné soupeření mezi kmeny nenastalo, to by ostatně bylo v rozporu s Krakonošovými pokyny o cestě za tajemstvím. Na závěr dne se rozhořel oheň a již zcela spontánní a uvolnění pátrači předvedli improvizovaná hudební vystoupení s tanečními choreografiemi. V úplném závěru šamanský buben rozdělil všechny pro další den do dvou skupin – jedna byla vyslána na Sněžku, druhá na výlet na farmu.

Neděle

V brzkém čase opouštěla výprava na Sněžku Brumbálku. Po cestě se rozloučili s Polanovými, ty čekaly zkoušky v podobě stěhování. A o pár desítek minut později už se stoupající stezkou ze Špindlerova Mlýna rozléhalo sténání těžce zkoušených poutníků, kteří prožívali své malé i velké osobní krize, umdlávali a zase vstávali bičování přívalem povzbudivých slov horala strejdy Jirky. S malým občerstvením na Luční boudě pak zanedlouho dosáhla výprava kýženého vrcholu – nejvyššího místa České republiky. Úleva byla obrovská, výše polských cen za služby i zboží také. To ještě nikdo z pátračů netušil, že mají za sebou tu snazší část cesty... Napadání střídavě krkonošskými Chmurami a rojícími se okřídlenými mravenci vraceli se pak čím dál unavenější pátrači zpět ke své stále milovanější Brumbálce. Dorazili už téměř za tmy a skutečný počet ušláplých kilometrů se raději od vůdců nikdy nedozvěděli. Stejně by nikdo nevěřil.

Ten samý den strávila druhá skupina výpravou na farmu, hráli si v lese a sbírali borůvky, za odměnu se pak mohli kamarádit s koníky a kozičkami. Nakonec ještě připravili překvapení k svátku jedné z tet-opatrovatelek. Neprocházeli sice tak náročnými zkouškami jako první skupina, ale buben dobře věděl, koho kam má poslat a proč... Užili si to ale stejně intenzivně obě skupiny.

Pondělí

Pozdrav od Krakonoše pochválil pátrače za statečnost přechozího dne, ale úkoly nekončí. Čekala je výroba a zdobení mincí k jakési blíže nepopsané budoucí výměně, k tomu využili dříve získaná kladívka. V klidnějším odpoledni se vrhli do prověřování dokonalosti i omezenosti lidských smyslů – hmatali, ochutnávali, čichali, šmátrali ve tmě i poslouchali. Tím vším se prosmyslili až k večerní návštěvě světa reflexní terapie, při které si vzájemně kroutili palci u nohou, dozvěděli se také něco o tom, že ucho je jedna z map lidského těla a není bez následků chovat se k němu jako ke kusu plechu určenému k držení ozdob různých velikostí a materiálů.

Úterý

Poslední den pátrání přinesl hned dopoledne fyzicky náročný úkol – postavit na chalupě Blue Thunder mohyly z kamenů pocházejících z míst lišících se právě jedním kilometrem v nadmořské výšce. Po chvilce pátrání bylo jasné, že k trofejím získaným výpravou na Sněžku musí být ze dna Labe vyloveny další, které splní Krakonošovu podmínku. To vše pak doplněné křídovými obrázky vytvořilo malebné mohylové zákoutí a památku pro Polanovi. Možná ne trvalou. Ale trvalou zcela jistě v odpoledním úkolu, který přivedl do cesty lesního muže a správce krkonošských lesů. Povyprávěl o lese, jeho obyvatelích, o sázení stromů... Jistě, že může nabídnout nějaké sazenice, ale zadarmo ne. Uplacen vlastnoručně vyrobenými drobnými mincemi vydal dobyvatelům sazenice i nářadí a všechny kmeny zasadily své stromky k hranici bluethunderovského území.

Ještě něco skrýval lesní pán, ještě měl co nabídnout. Cena byla vysoká, vyžádal si velké bohatě zdobené kmenové mince a vyměnil je za svitek uložený v kůži. S blížícím se odhalením tajemství stoupala náročnost úkolů a času nebylo mnoho, pomalu se blížil večer. Rozluštěním mapy vydali se pátrači k viklanu, kde našli další pokyny. Kmeny se pak rozběhly po Čisté Stráni, aby každý našel a získal, co na ní bylo už asi velmi dlouhá léta ukryto. Podařilo se a kmeny získaly malé klíčky a každý část utrženého textu. Složený do jednoho celku naznačil pátračům, že cesta pokračuje další zkouškou – do země Za zrcadlo. Každý, kdo chtěl odhalit tajemství Krakonošovy Brumbálky a najít poklad, musel podstoupit zkoušku z nejtěžších – rozhovor se sebou samým. Nejedna záda přebíhal mráz, nejedno oko nezůstalo suché, nejeden falešný úsměv zmizel ze scény. Ale zvládli to všichni! Pak už zbývalo jenom podle indicí najít poslední vzkaz – místo, kde je uložen poklad. Hrubě namalovaný plánec a překotné nadšení pátračů způsobily opakované zklamání, když ani jedno z vytipovaných míst neskrývalo očekávané tajemství. Až když se na Brumbálku snesl večerní chlad, objevil kdosi v zapomenutých těžko přístupných dvířkách za pavučinami BEDNU se čtyřmi zámky!

Závěr

Zámky byly odemčeny, poklad rozdělen spravedlivě mezi všechny pátrače. A tajemství: věřte nevěřte, Krakonoš chodil do školy s Brumbálem, bývalým ředitelem bradavické kouzelnické školy Harryho Pottera. Za dob studií Brumbál navštívil Krkonoše a na jeho počest Krakonoš pojmenoval tenkrát tuto chaloupku. Věky zavály příběh a lidé si při předávání jména jedno malé písmenko ubrali. Bumbálka byla na světě.

Večer skončil opakovaným zpěvem písně, která provázela celý pobyt. Snad se podařilo ukázat všem zúčastněným, že pestrost lidských charakterů a osudů je obrovská a správným úhlem pohledu se projeví, kolik společného mají lidé, u kterých to na první pohled nevypadá.

Kéž právě ty společné věci spojují světy všech, kteří se za týden v Krkonoších možná zase o trochu víc seznámili s někým, koho už delší dobu znali. Se sebou samým...

Zprávu připravil: Olda Hlaváček

TAJEMSTVÍ KRAKONOŠOVY BrUMBÁLKY

Ref:

Krakonoš v Čisté Stráni, tajemství jedno chrání,
je už z dob, kdy býval mlád, v Brumbálce pobýval rád,
dneska jsme my v ní hosté, chata se nás ptá „Kdo jste?“,
v ozvěnách našich hlasů, hledáme světa krásu.

1) PÁTEK

Holky, kluci, strejda, tety, každý své vlastní světy,
lidé z Modrého hromu, patroni ještě k tomu,
ty světy když se složí, síly se rychle množí,
dřeva klidně dva kubíky, provoníme stráž perníky.

2) PÁTEK večer

Večerní kus odvahy, malé pravdy z velké snahy,
poctivě slova hledá, hůř sedá, snáz se zvedá,
had domina se plazí, míň a míň k cíli schází,
miska zvon vítězství zní, bubnovat vítězi smí.

3) SOBOTA

Zdobíme, co jsme pekli, cukráři klobouk smekli,
na Rovinka pro kladívka, došel si hoch i dívka,
v příslovích hledat smysly, v záři ohně nezávislí,
buben poslal tuhle a tam, každému cíl cesty znám.

4) NEDĚLE – skupiny Sněžka a Farma

Ti s ránem vyrazili, by Sněžku poprosili,
přes hory cesta vede, na slunci tváře bledé,
zdolat sebe se báli, vítězně na hoře stáli,
cesta za řeč nestojí, mravenci se dnes rojí.
Ti se ráno rozcvičili, za zvířátky zamířili,
maliny a hříčky v lese, les se smíchem dětí třese,
koníci a kozičky, ochutnávají travičky,
po návratu hemžení, nastalo zas tvoření.

5) PONDĚLÍ

Tlukot kladiv, kladívek, plní síly z polívek,
mincí každý v kapse pár, možná za ně bude dar,
smysly poznat nesmysly, co si mysl vymyslí,
palce se nám kroutily, uši tajemství pustily.

6) ÚTERÝ

Mohyly z hor i Labe, žádné ruce nejsou slabé,
dar lesu z říše stromů, radost Modrému hromu,
lesákovo tajemství, poklad, o němž každý sní,
zrcadlem cesta míří, v nitrech našich strachy víří.

7) ÚTERÝ-POKLAD

Krakonoš s jedním se znal, od školy ho do hor zval,
když se v mládí potkali, čarovat se nebáli.
Vykouzlili Brumbálku, neměli rádi zahálku,
poklad do ní ukryli,
MY JSME TO VŠECHNO ZAŽILI!!!!